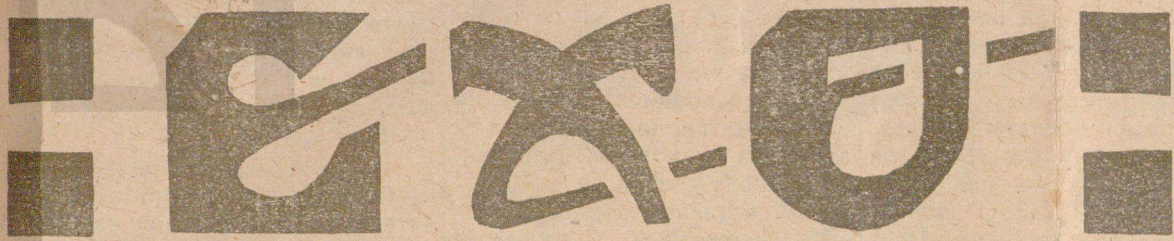

СЕВЕРНО

НЕЗАВИСИМ ИНФОРМАЦИОНЕН ВЕСТНИК

Абонамент 20 л. за 6 месеца

ОГЛАВЛЕНИЕ: търгов. реклами по 1 лев, кв. см.; държавни и общински по 80 ст. на дума; годен, вечални, благодарности по 40 лв.; майки обяв. 20 лева.

Урежда редакционен комитет

Гл. редактор **Петко Пав. Попов**

издава аген. „МЕЛПОМЕНА“

Всичко се изпраща на адрес: Редакция вестник „СЕВЕРНО ЕХО“ Плевен
Телефон № 63
ПЕЧАТ. МОТАВИЧЕВ И СИН

Аврам Ал. Гачев

Съветска Русия

През месец март 1917 год. режима на монархизма падна под тежестите на своите минали прегрешения и управлението бе поето от временното правителство. Последното не можа своевременно да се справи с тежкото положение на Русия и поради това, то в едно кратко време загуби подкрепата на народа. Водителите на болшевиците, в разгара на мартенската революция се намираха на безопасни места, но веднага с установяването на новото управление, те побързаха да се върнат в Русия, гдето с своето престичане те започнаха една ожесточена борба с вр. правителство, като искаха да го свалят и да поемат властта. След дълги проповеди сред народа, когото залъгаха с осигуряването на хляба, земя и мир, успеха най-после да свалят вр. правителство и на 7 ноември 1917 год. да поемат властта. Поемайки в свои ръце управлението на държавата, болш. видите съобщиха на народа с един декрет, че те ще ликвидират с войната, ще премахнат собственичеството, ще установят работнически контрол върху производството и ще осигурят свикването на учредителното събрание.

С установяването на съветизма от болшевиците, бе избран чрез няколко степенни избори т. н. общоруски конгрес на съветите, които имаха пред съветската конституция явлени права относно управлението на държавата. След общоруския конгрес след за общоруския централен изпълнителен комитет, чийто членове се избират от общоруския конгрес на съветите наброяващи 200. Общоруския централен изпълнителен комитет се счита, като едно постоянно съществено тяло, предадено към съвета на народните комисари.

Фактически днес в Русия истински властници са народ-

ните комисари, които съставляват и т. н. съвет на народните комисари, които се избират за неопределено време и между тех и народа има такава голяма отдалеченост, която съществуваше и при Николая II.

След като болшевиците сключиха мирния договор с Германия и тогавашните нейни съюзници, требваше да се прибегне към свикването на учредителното събрание. Но какво стана? В съветските органи се появиха статии, в които се казваше, че учредителното събрание е един лозунг на буржуазната демокрация, която си е имала своето значение в първите дни на революцията и затова то требвало да бъде заместен от един орган, който да отговаря на революционното настроение на масите, а най-после шефа на съветското правителство е произнесъл една реч, която той завършил с следния възглас: „Да живее съветската власт, като унищожение на парламентаризма и като нова форма на народно управление“.

По този начин болшевиците разгониха учредителното събрание, в което имаше истински народни избраници, а не такива избрани с помощта на терора. Големата власт, която партията на болшевиците е требвало да дели с своите членове, които според Уелса не са надминавали 600,000 члена, благодарение на което, корупцията в партията на болшевиците е взела в скоро време големи размери, което я застрашавало от едно разкапване, най-после е заставило Ленина да произнесе на 18-X-1921 год. реч, в която се говори следното за разкола в болшевишката партия, а така също и средствата, с които той би могъл да се премахне: „Аз се надевам че ние ще изгоним из нашата партия от 100 до 200 хиляди комунисти, които не само не знаят да се борят с разтакане

то и подкупа, на които пречат да се борят с тех. Тъй че ние ще очистим стотина двеста хиляди от нашата партия, но то е една нищожна част от това което трябва да направим.“ (Раб. вестник—21—XI—1921 г. Не много след това бе предприета една генерална „чистка“ пречистваме или по право казано изгонване, което е дало според резултатите които имаме сега за 43 губерний изгонването на 51,548 члена, които са били изключени главно поради злоупотреби с властта, облагодетелствувания посредством властта, грубо сбръщение, лжество и безчинства (Новий мир—14-1 1922) Болшевишките корифеи виждайки че те само могат да се опират на не многото свои членове, намериха за необходимо да обявят диктатура на пролетариата. Диктатурата е стар способ на управление на държавата, но това обаче не може да се разбере, както казва Кауцки, от глупостите и отчаяния маси. Диктатурата в миналото винаги се е упражнявала от едно малцинство над едно мнозинство, следователно и сега в Русия не можем да имаме диктатура на пролетариата, а като такава на псевдонимните комисари, но понеже в миналото участа на диктаторите е била недоволна то и сега тая на червените диктатори в Русия не може да бъде малко по друга. Според идеалите на болшевишката диктатура се явява необходима по следните съображения, в които ако се види, че те са много неоснователни.

1) диктатурата се явява необходима от нуждата да бъде вложен всеки опит на вътрешната буржуазия от преврати и предотврати всеко едно външно нападение.

2. диктатурата е необходима за да може да се подобри стопанския живот и т. н.

Когато се говори за диктатура явява се необходимо да се каже и за терора, който днеска се упражнява в Русия в такива размери, пред които

тъмнее тая през епохата на царизма. Под ударите на терора попадат не буржуазията, а преди всичко самите работници за чийто положение ще да имаме случая друг път да се занимаем. Наред с явната полиция, болшевиците по образеца на царската охрана създадоха т. н. чрезвичайка начело на която застана кривождия Пяз ереджински. Според декрета от 7 декември 1917 год. чрезвичайката или чеката си е поставила за цел да се бори против „контрреволюционерите“, саботажниците, стачниците и други с които тя са е разправяла много на бърже, благодарение на което тя в скоро време е могла да зарегистрира големи подвизи като напр. тия с убийството на 61 ма учени между които е бележият юрист граф Таганцев, за което нейните органи са получавали благодарност от IX всерусийски конгрес (Раб. вестник—21 I 1922) След големите терористически подвизи, за които споменахме по горе и благодарностите на всерусийския конгрес, ние виждаме да се намаляват правата на този инквизиционен институт. Болшевишките корифеи си служат днеска с управлението на страната с една голема армия, на която те дават голема част от благата, които всичкото производство доставя и която те готвиха постоянно да маршируват по улиците на Париж и Лондон, но ние виждаме червената армия още да дефилира по московските улици. Положението на военното стопанство, на отделните класи и и др би могло да се хозонтеризира като извънредно лошо но впрочем с това ние ще се занимаем друг път.

Болшевиците в продължение на четиригодишно властване не можеха да приложат от теория на практика своите комунистически принципи, тъй като действително е по силна от тех и затова те бидоха провалени но, последиците от тоя опит са много лоши, и те биха могли да послужат като добър пример на управници и на народа, а особено много на първите, тъй като те се явиха като резултат от престъпните деяния на стари и нови властници на Русия.

Люцерново

семе

ПРОДАВА НА
КОНКУРЕНТНИ ЦЕНИ
Ив. Н. Железаров и Син
Плевен.

Четете

в. „Северно ехо“.

БЕЛЕЖНИК

С НАРОДА СЕ ГАВРЯТ!

На другия ден, след вестничевата оставка на министрите Турлаков и Омарчевски, в часът когато софийския гаме-нарии са повикали в двореца от името на царя г. г. Теодоров и Костурков, в тукашната вестничарска агенция се получи следната телеграма:

— Настоятеля Курьер—Плевен Днес „Победа“ съдържва: неочаквания обрат в кризата. Оставката на кабинета Теодоров и Костурков в двореца. Новите министри Явяването им пред камарата. Изявленията на Стамболийски. Дво „Курьер“

Тук тая телеграма направи сензация. Тя дори разтревожи и некой правителствени хора, които още верват в неговата „стабилност“. Тя е пренудила дори околийския началник да се яви пред настятея и с заплашване арест, взел я, като казал:

— Тя е тенденциозна и неверна. Правителството не е паднало. Дво „Курьер“ провакира!

— Обаче, какво излезе?
— Според в. „Мир“ от 27 март, тая телеграма не е била подавана от дво „Курьер“, а от „редакторите“ на в. „Победа“.

— И, не ли е това мръсна гавра с българи народ?

— И кои са авторите й?

— Хора на който местото е в лудницата. Нека се запомни, че това се прави от един бивш министър, излезал от „честния“ кабинет на г. Стамболийски по „домашни работи“, че се прави от поддиректора на бълг. печат, от разни Калжърци и министерски шутове. Да не си мислят те, че България е техни мушия и че с народа могат да играят каквото си искат юдинско хоро?

— Той гърли, но не забравя!

ЖЕЛАЕ ЛИ?

В к Препорец в броя си от 28 март пише:

„В една от брошурите си г. Д. Драгиев е напечатил писмото на министър Оббов, с което през 1917 год. е молил покойния Ал. Димитров да го олесни с 150 л., защото у дома му немало хляб да ядат. Откакто земеделския съюз е на власт, г. Оббов живее по луксозно от цар Фердинанд. Неговата къща е мобилирама в парижски стил, а на ресепциите му свирят дворцови музиканти. Желе ли този дружбашки аристократ, който едно време ходеше с патури по агитация, да обясни произхода на своето богатство“ . . . т. н.

— Желе ли, питате? Моля, моля — да се обясним: г-н Георги Марков казва, че г-н министра имал два катъра, от прихода на които дори е издръжал братата си и сестрата си в Париж. Не обвинявайте др. колега, до като не разберете как стои работата.

ДОЛУ ДРУЖБАШКИЯТ КМЕТ!

На тая тема днес ще говори кмета на град ни г. Червенков. Четеш по афишите и си мислиш:

— Его ти сензация: гос

Д-р Евгений Янковски

Дяволът над Плевен

I. Една сутрин из Плевенските улици.

Плевен осъмна под виковете на развалувалите се вече народни маси. Интернационала се носеше чак до Буков лък.

— Да живее революцията! Долу буржуазията! Смърт на всички тирани!

— Долоу! Долоу! — подемахме наелектризираната тълпа, която се събираше от всички страни на града пред градския паметник. Млади момичета от XIII кв. и Жоварган маалиси, облечени в червено винени робаши, играеха танца на работническото освобождение. И когато площада се изпълни от

хора, на специално издигнатата тераса, построена в навечерието на революцията, се покачи другаря Табачкия, хвърли миждалил поглед по всички страни, изпъчи гърдите си напред и викна:

— Другари и другарки, работници и работнички, малоимотни и безимотни, осъдени и онеправдани граждани и гражданки и всички хора на черния труд, след джлгата, след гиганската борба с кървопийната буржуазна котерия, след толкова дни на мъчения, най-после и за нас, работния народ изгре светлата заря! Радвайте се, че настъпиха вашите честни дни. Царството е вашо! Нийте, якте и някому сметка не давайте! . . . Ще видите ей сега,

кагато работническото съзнание блесне над Плевенските могили, как на тези черни, зловещи, и пължли бесилки ще овладее ония които другари цели 45 години непрекъснато смучеха с циви вашата кръв. . . Прочие, най-грозната смърт на тирани!

— Смърт! . . . Смърт на убийците! — изрева целата тълпа.

Вратите на „Георги Киров“ се отвориха и многобройна работническа свита застана пред народа. След малко, пред нея излезе папа Тодор Луканов, поусмихна се, позаглади проширената си брада и се обжраа към тълпата:

Нуроле, пирувай, царството е твое. Възнагради твоите черни посланици с най-жестоките мъчения! Нека помнят, нека знаят, че само ти си господаря на света. . . Смърт! Смърт!

И нр да рече пак:

— Смърт. Да се убият!

Той се ухили, съблече палтото си, после джелетката,

засука ржавките си и изкриви устата си на злоба:

— Делигиран съм от централното управление на Българската Съветска република — за комисар на плевенската губерния. Декларирам съм, че ще се вълшам в твоята воля народ! Кажете си думата и аз ще я изпълна!

— Да се убият! . . . Смърт на Плевенските думбази . . .

Свитата се спогледа, а той мазно потърка ръцете си и пак изкриви устата си на злоба. Цветан Цветанов му докладва по другарски:

— Другарю Комисарю, всичките са изловени и ги водим тук, пред народния съд. Според заповедта на главния комисар на българското съветско управление, трудящия се народ ще каже думата си . . .

— Идаг! Идаг! чуват се гласове

От към „Съгласие“ се подава дълга вжровлица от

хора, обковани в тежки вериги. Около тех се редеха в кордон червеногвардейците от десети квартал, които ги конвоираха.

В първите редове беха, полуголи и гологлави Цоню Бръшлянов, Ал Пиронков, Георги Марков, Асен Милчев, Др Бижев, Др Думанов, Др Върбенков, Андрей Башев, Пеню Матов, Иван Генчев, до него от лево Петр Кокилев, Георги Димитров, поп Ташев после Хр. Поповзеднос Коста Мотавчиев. В последните редове се низиха Мишо Бъйчинов, Стоян Вълчев, Роман Лилов, Иван Миндичев, Др Маринчев, П-тр Думанов, Колю Икономов, Г. Георгиев, а най-последен се влачеше дедо Стоян Заимов.

В третата група беха Георги Червенков, окръжния управител, окол. началник, Геор

подин кмета е дружбаш и вика сам срещу себе си.

— И знаете ли защо?

— Защото така му е провжрвело... Ето на, миналата седмица се намеси в общогражданското протестно събрание, там, дето му не беше работата и не само че подби кметския си авторитет, ами беше и силно акламуран с:

— Дудюкания...

— Днес това го прави, за да хвжрли сенка на онова. Знаем ние, че тия работи така стават.

Пе-Па-По.

ХРОНИКА

РЕДАКЦИОНИ. Редакцията ни е влезла в преговори с няколко видни столични журналисти и общественици за създаването на един солиден ежедневник в града ни. За целта, до като се популязира вестника, и се уредят некой технически пречки, след седмица най-късно ще започнем да съобщаваме ежедневно с специални пригурки, които ще съдържат последния бюлетин на Б. Телеграф. Агенция, заедно с последните столични новини. Вервайки в подкрепата на гражданството, което така ласково се отзовава и към сегашното ни издание, ще се стремим да доизкараме до край почнатото, макар и с големи усилия дело.

ПРАЗДНИКА НА „ИРИДА“ Идущата неделя — Цветница, местната балетна група „Ирида“ ще отпразнува своя годишен празник. Сутринта ще има малка манифестация, а вечерта ще се даде голяма балетна вечер. В програмата са застъпени нови национални и класически балети и храмови танци. Би требвало целото гражданство да вземе участие в това детинско тържество. „Ирида“ е гордост за Плевен, така, че инициаторите заслужават общогражданската подкрепа.

ОТ НЕКОЛКО дни градската баня е започнала отново да функционира. Огворена е в среда, четвъртък и петък.

ДВИЖЕНИЕТО НА НАСЕЛЕНИЕТО. В статистическото бюро при общината от времето 1 до 31 Март за регистрирани 8 женидби, 74 раждания, от които 38 от мъжки пол и 36 женски пол; 50 умирения, от които 28 мъжки пол и 22 женски пол.

БОЛЕСТИ. Според бюлетина на градското санитарно отделение, за сега в града има болни 1 от петнист. тиф, (войник) 2 от кореман тиф, 3 от скарлатина. Инфлуенция нема.

ГАРА ЧЕВРЕН БРЕГ. Днес неделя, 10 часа сутринта, Червен брегската демократическа организация устройва големо публично протестационно събрание в театра, на което ще говори секретаря на Плевенската Демокр. Организация г. Иван Миндаликов върху управлението на дружбашкото правителство и просветната му политика.

РУСЕНСКАТА Тжрг. Инд. Камара е предприела занаятчийска анкета в своя район. Анкетата има за цел да бждат събрани данни, по общини и занаяти, за броя на занаятите, перспективно майсторите, калфите и чираците заети в производството на всеки отделен занаят, процента на грамотността им, професионалната им подготовка, капитала вложен в производство на всяки занаят и пр. и пр. За тая цел съразработени до всички общински управления и занаятчийски сдружения в района на камарата, специални формуляри за попълване.

Тая анкета на камарата да може да допренесе на същата една по-добра представа за положението на занаятите в района и да си състави една добре обоснована и очертана политика за планомерно насочване дейността и към подобрене и усилване на занаятчийското производство, както вжобще за професионалното образование в района и.

ТЖРГОВЦИ — Предприемачи от градът ни се оплакват, че тжргът за доставката на хлеб, месо и др. съществни продукти за храна на учениците от тукашното Лозарско Винарско училище, за време до 31 март 1923 год на който е обявление № 414 от същото училище публикувано в Държавен вестник брой 278 от 13 март т. г. се оповестяваше, че ще се произведе 10 дена след публикуването му, още не бил произведен, а определен срок изтече. По повод на това, питаме г-н плевенски окр. фин. началник да яви: Изпращана ли му е от вжпросното училище такава тжргна преписка; произвеждал ли е на 23 март т. г. управлението му такъв тжрг и ако е произвеждан, то какво е станало с него.

До колкото сведенията ни се простират около тоя тжрг се крие нещичко, но ще чакаме отговора на г-на фин. н-к и тогава ще се повжрнем.

НЕКОЛКО писма сме получили от граждани, в които изказват горещи благодарности към нашия съгражданин г. д-р Ст. Сирмахов, който е положил бащински грижи при лекуването на некой членове от семействата им. Ние поздравяваме г. доктора.

ДНЕС г-н кмета джржа реч в салона на „Сжгласие“.

НА 11 ДЕКЕМВРИЙ м. г. Плевенското Благодетелско Западно Подофицерско Дружество „ОТБРАНА“ отпразнува по най-тжржествен начин своя патронен празник и освети знамето си. На празненството беха присжтствуваели Господи Министра на Войната и Началник Щаба на Армията. По тоя случай сж наградени преди неколко дни от НЕГОВО ВЕЛИЧЕСТВО ЦАРЯ достойно заслужилите председателя Димитжр Н. Радославов с ордена кавалерски кръст за гражданска заслуга V ст; секретар — касиера Георги Петров с. Св. Александър VI ст. и члена Сава П. Сжбчев с ордена за гражданска заслуга VI ст.

ОВЯВЯВАТ се концесии за откриване на две нови аптеки в града ни, тжй като четертех които имаме сега са недостатжчни вече.

ЗАВЖРНА се от странство нашия сътрудник г. Ст. Бакжрджиев — *Репортер от провинциалната школа*. От идущия брой започва да сътрудничи редовно на вестника ни.

ОКРЖЖНИЙ хигиенически съвет е взел решение да поиска приспособяването на Гложденския манастир „Св. Георги“, Ябланска околия, за санаториум на грждоболни.

ЗА КРАДЕНИТЕ ПУШКИ Миналия петжк в тукашния окржжен съд се разглежда делото по крадените пушки от склада на 12 жандармрийска дружина през м. септември м. година. Обвиняемите беха Марин Ив. Ячев — Дермански, Вжрбан Ангелов, Георги Г. Лалов, Иван Ц. Винаров и Колю Венков — всички комунисти. За свидетели беха призовани 18 души. Съдът осжди: Марин Ив. Ячев — Дермански на 2 години; Вжрбан Ангелов, Георги Г. Лалов и Ив. Ц. Винаров по 3 години с лишението от право за 5 години. Колю Венков по недоказаност се оправда.

ОТ 1 АПРИЛ до 1 Юлий т. г. М вото на земледелието забранява ловението на риба — лин, шаран и раци; от 15 октомври до 15 януари 1923 г. ловението на пжстжрва. Нарушителите на заповедта ще бждат дават под съд.

ОКОЛО 200 човека са отбили до сега трудовата си повинност. Работали са, една група от 30 души в района на гарата, 35 души в общинската градина, 60 души с каруци, превозвали камани за настигане улиците на V и IX кв., 30 души на лагера и около 30 души на текийския баир.

ТРУДОВОТО бюро при общината съобщава на всички грждани, подлежащи на десетдневната трудова повинност да се явят в бюрото за да получат декларации и да съобщат кой кога желе да отбие трудовата си повиност и съобщия как, с занятие, лискола или пжк желе да се откупи. Декларациите подпжлнени се представят в общината за по нататжшното нареждане. Срокът за подаването им е до среда, 5 април. Неподдалите след тая дата ще се свикват да си отбиват трудовата си повинност кждето общината намери за добре.

ДНИ НА КРАЖБИ И ПРОИЗШЕСТВИЯ В петжк 23 срещу 24 март, през ноца, е бил разбит магазина на Ганчо Павлов V кв. и обран. Завдигнати са около 20,000 лева пари и за неколко хиляди лева стока.

— На 24 срещу 25 март през ноца, смели касоразбивачи, издебнали момента когато полицаия по сжр пазар е поддремнал, влизат в джр. склад на Ал. Балабанов и разбиват стената на магазина на бр. Бенковски и с пероксалин отварят касата им, от която завдигат

60 хиляди лева в пари и около 40 хиляди лева в ценни кжича. — На 24 март по пладне, когато чиновниците от балканската банка излиза на обед, неизвестни апаши влизат в банката с цел да извжршат кражбж, обаче расилния осуетил проекта им.

— На 25 март през ноца, когато чиновниците при тукашната гара биле излезли на перона да очакват влака от София, е бил направин опит за разбиването на касата в което имало повече от 700,000 лв. Кражбата е била осуетена от чиновника, който веднага след пристигането на влака в канцеларията си. Намерени са биле, забравени до касата, човал и едно малко шишенце с пероксалин в течност.

Нито един от авторитет не са заловени.

— Убит е жителя на с. Давсевица, Дженко Данишчев. Убийците са братя Божко и Кулчо Христови. Заведено е следствие.

— Удавило се е детето на плевенския жител Юсеин Мехмедов от V кв. в герана на ско-тобойната.

ГАЗ ДВОЙНО РЕФЕНИРАНА В ВАРЕЛ. КАСИ И МАЛКИ ВАРЕЛЧЕТА ПО 25 ЛИТРИ

МАСЛА Машинно, вагонно и цининдрово всички качества

КАТРАН РОМЖНСКИ — ПЖКУРА БЕЗ НИКАКВИ ПРИМЕСИ

ГАЗОЛ (НАФТ) За индустриални цели

ГАЗ ДЕСТАЛИРАНА — СПЕЦИАЛНА ЗА МОТОРИ И ВЖРШАЧКИ

БЕНЗИН 720 и 750 градуса Романска Каменна бела от мината

СОЛ СЛАНИК само на буци без дребна от пжрво степенната в Бжлгария кжща за петролни произведения и доставка на СОЛ има винаги в депозит при най-износни цени.

Челеби Ел. Хасон - Плевен (сжр пазар) под ХОТЕЛ БЖЛГАРИЯ

Празното место на д-во „АПОЛО“ от 780 кв. мет. **СЕ ПРОДАВА** изцело или на две парцели според плана. Продажбата ще се произведе на 5 Април т. г., 10 часа пред пладне чрез явно наддаване в кантората на *Ив. Н. Железаров и Син.*

ТЖРГОВЦИ ОТ ПЛЕВЕНСКИЯ ОКРЖГ!! РЕКЛАМИРАЙТЕ САМО ЧРЕЗ вестник **„СЕВЕРНО ЕХО“** В НЕГО ЕДИНСТВЕНО РЕКЛАМИТЕ ВИ ПОСТИГАТ ЦЕЛТА СИ. Приемат се реклами при най-износни цени и за вестниците „Зорж“ и „Препорец“.

ги Тошмаков, Качармазов, неколко още дружбаша, а най-последни д-р Бешев и Пеню Стойчев. Конвоираха се от 55 червеногвардейци. — Е, иг-и Тричленков, израсти — плезише се един десето кварталче на Червенков — я за вас сжм го гласувал, ама сара има го вече другото управител. Ефендим Тодор Луканов го има на Плевен. Червенков мжлчи. Тжлпата се впуща към тех и им отстжпя пжт. Комисаря се хили: — Е, как сте сега? ... Дойде ред и народа да си каже думата. — О, Тошенце здрасти! ... То бива, бива, ама до толкова! — моли се бай Цюню — Разбирам никога да не сме биле под едно знаме, пжк то ... Спомни си

дѐ, че некога сме били социалисти ... Луканов се муси: — Били сме, ама некога... — На мен ми е все едно — заявява Пиронков — ще умра като истински борец. Поджржам и сега, че Вие сте шарлатани, демагози и вагабонти... Вие заблуждавате народа! ... — Ще видим! Ще видим! ... — Да беше друг, разбирам, ама ти приятелю, койго на работнически гржб стана човек, немаш моралното право да бждеш комисар на плевенската губерния — вжзмуцава се Георги Марков. Луканов се ухили: — Е, яд ли те е сега? ... Ша та науча аз теб! — Да зная — ржжкеше подполковник Пенчев — още тогава щех да ти света масло-

то, ама хайде, благодари се на министр Оббов и Окржжния управител. — И се тебе щесе разплатам ... Другари и другарки, работници и работнички, маломислти и безмислти, кождерите и потиснатите са пред вас. Незабравяйте, че ваш вжрховен длжг е да изплатете заслужените присжди ... Докажете им, че несте забравили техните дела ... Докажете им, че и Вие можете да бждите достойни съжди. Пред вас е изправен най-големия грешник Цюню Брашлянов, автор на всички злодейния вжрху вас. — Смжрт чрез обесване — изрева тжлпата! — Имате и Александжр Пиронков, най-големия комунодер! — Сжщо ... — Имате Д-р Думанов ... — Сжщо ... — Имате и Георги Марков. — Да се застреля и телото му да се подвжрли на псетата от IX кв.

— Имате Д-р Бижев, Дим. Вжрбенов, Георги Димитров ... — На кръст! — Имате още цела плеада достойни мжракобежници и носители на работническото робство ... Асен Милчев, Пеню Матов, Петжр Кокилев, Пжшо Хинков, Коста Мотавчиев, Стоян Валчев, Коста Стоянов, Димитр Радославов, Петжр Ячев, Д-р Урманов ... — В джното на Перник! — заглуши тжлпата — Имате Илия Тонков, Д-р Маринчев, Крум Хинков, поп-Ташев, Иван Миндаликов, Мишо Бойчиев, К-лю Икономов, Цюню Ангелов, Роман Лялов, Петжр Думанов, Петжр Н. Юпов, Коста Лазаров, Иван Данов, Д-р Сирмахов, Стоян Заимов ... — В мината Бобов — дол! прикжсна го пак тжлпата. — Отведете ги! — заповеда комисаря. — Ами жените им изловени ли са? попита г-жа Бжжержанова. — Не, но нема да се забавим и с тех ...

Христо Гжлабов, Зонков, Петко Бжрдаров, Петр Хицов, Петр Пакев, Иван Кантарджив, Д-р Сласов и инженер Гайганджиев излезоха напред и подкараха заедно с червеногвардейците оссждените боржуа. Тодор Луканов проджлжи: — Другари и другарки имате още Георги Червенков, Подполковник Пенчев, Качармазов и Тошмаков. Последните двама са от бивдата плевенска чрезвичайка, а полковник Пенчев, това е онзи който не оставаше клуба ни на мира и интернира другаря на Васил Каравасилев в Виена ... — Жив да се изгори! ... — В желание сжм аз! да изпжлния присждата! — изрева Асен Халачев и се изправи пред него: — Хе, ония деветнадесет и шест да не мислиш че сжм ги забравил? ... Даите го на мен. ... (следва края)